

Dagthema: 'Binnenkamer'

Naar binnen keren om ontvankelijk te worden

Overweging op zondag 25 februari

Voorganger: Noud-Lodewijk van Poppel

“... Het vraagt moed om te offeren.

Moed om je te onthouden van gewoontes. Moed om verslavingen te doorbreken.

Gedragingen en overtuigingen die een mist doen opgaan

bij het daadwerkelijk weet krijgen van dat 'binnen' van ons ...”

Orde van dienst

Openingsgebed

Openingslied: Verward

Marieke van Baest / Teresa Takken

Welkom en inleiding

Lied: Ogen die mij zoeken

Trijntje Oosterhuis en Metropoolorkest

Ikon/uit liefde/ 27-12-2015

1ste lezing: Uit Genesis 22,1-2a, 10-13, 15-18

2de Lezing: Uit Mattheüs 6,5-7

Lied: Die om mij smeekt

H.Oosterhuis/T.Löwenthal

3de Lezing: Uit Marcus 9, 2-10

Overweging 25 februari 2024

Muzikaal Intermezzo

Het wonder

Toon Hermans

Geloofsbelijdenis

Breken en delen van brood en wijn

Tafelgebed: Tot Zegen

Huub Oosterhuis /Tom Löwenthal

Nodiging

Gebed bij het thema

Onze Vader

Slotlied: Een schoot van ontferming

H.Oosterhuis/A.Oomen

Zegenbede

25 februari 2024
Viering van Schrift en Tafel
in De Duif en via Zoom

Binnenkamer
Naar binnen keren
om ontvankelijk te worden

50 jaar
Voorganger: Noud-Lodewijk van Poppel
Lector: Natalie Hakhoff
Regie: Erwin Uiterwijk

[Boekje en volledige orde van dienst](#)

Welkom en inleiding

Welkom hier in de Duif en welkom thuis via de zoom.
Sommige hier heel vertrouwd en bekend
en anderen misschien vandaag voor een eerste keer, of zo nu en dan...

Welkom in de Duif

Ook vandaag heb je ervoor gekozen om in de Duif te zijn en niet te kiezen voor een bezoek aan de meubelboulevard.

Je hebt ervoor gekozen om uit de routine van je dagelijkse leven te stappen. Misschien wel een moment van verstillings en een moment van inkeer.

Het is de tweede zondag van de Veertigdagentijd, ook wel de vastentijd genoemd. Dit is een tijd die uitnodigt tot inkeer. Tijd nemen om naar binnen te keren en dingen die je afleiden los te kunnen laten.

Snoeptrommeltje

Vroeger, bij ons thuis, gaven we vorm aan het vasten door dat we 's middags bij thuiskomst uit school, géén snoepjes mochten eten.

Dan hadden we een snoeptrommeltje waarin je dan de snoepjes opspaarde.

Een bewust moment van een snoepje uitkiezen en het dan niet in je mond stoppen.

Maar dan bewust in het trommeltje doen.

Achteraf gezien zijn dit van die momenten van onthouding geweest. Momenten van het uitstellen van een behoefte. Op een bepaalde manier deden we dat dan plichtsgetrouw. We deden het omdat onze ouders dat wilde. En we wisten uiteindelijk dan ook, dat als het dan Pasen was, we ons ongans konden en mochten eten aan die opgespaarde snoepjes... die dan vaak als een klont aan elkaar gekoekt zaten!

Dus al doende leerde onze ouder ons: 'Uitstellen van een behoefte, is te doen' en 'Dit uitstellen van je behoeften, bied je in de toekomst een perspectief van je overvloedig kunnen en mogen overgeven aan een verlangen.'

In wezen een vroegkinderlijke manier van vasten en vormgeven aan de 40-dagen tijd, en daarmee een vroegkinderlijke manier van jezelf ontvankelijk maken voor iets wat komen gaat. Een manier om je verheugen op... door je gewoonte van alle dag te doorbreken.

Ontzagwekkende verhalen

In de lezingen van vandaag horen we over Abraham die gehoorzaamd aan de roep van God om zijn zoon te offeren. We horen over hoe te bidden en binnen te treden in jouw binnenkamer en er wordt verhaald over de verschijning van Elia en Moses aan Jezus en een aantal leerlingen.

Allemaal weer ontzagwekkende verhalen, die niet zomaar te behappen zijn.

Dat vraagt wel wat afstemming en met name je ontvankelijk kunnen maken om de aard van deze teksten te doorgronden. Dus vandaar de uitnodiging voor vandaag om je ontvankelijk op te stellen. Jezelf ontvankelijk op te stellen door naar binnen te keren.

Hoe kun jij je vrijmaken zodat je ontvankelijk kunt zijn en je opnieuw kunt laten raken door het wonder van ons leven?

Terug naar ervaringen van eenvoud en zuiverheid. Ervaringen die ertoe doen en jou vervullen. Hoe kun jij het Licht van Christus waarvan we geloven dat het altijd in ons midden is, opnieuw ontdekken in jouw eigen midden?

Een weg van zoeken

Dat is misschien wel makkelijker gezegd dan gedaan. Want ja... als we ons inkeren, dan treffen we onszelf in al onze gelaagdheid aan. Dat wat in het verborgene is en misschien wel moest blijven, krijgt dan aandacht. Er valt iets van licht op... daar waar we ons schamen, daar waar onze geschondenheid nog net te dragen is, daar waar we teleurgesteld en soms misschien wel onverschillig, niet meer van ons willen laten horen. Laat mij maar. Ik red me wel... Ik doe het wel alleen... Een weg van zoeken. Een weg kwijt zijn, in ruimtes vertoeven waar je donkerte en pijn aantreft of waar je niets of niemand aantreft.

En om met woorden van Huub Oosterhuis te spreken, die we zo meteen ook zullen horen:

*'Waar zelfs geen oor jouw stem herkent,
of zelfs geen stem je groet
Daar waar je in contact komt met dat diepe alleen in jou... in ons...
Daar waar geen ander mens is,
daar waar geen ontferming is...'*

En dan... er toch erop vertrouwen dat er ogen zijn die ons zien.
Ogen die ons aanzien... daar!

Dit alles als opmaat naar de boodschap van Pasen: 'Er is leven na de dood!'
En er zal altijd licht zijn in onze duisternis Geef niet op...!

En daarbij nogmaals vandaag expliciet de uitnodiging om in dit uur en mogelijk ook daarna, te onderzoeken waar jij jezelf mogelijk te snel of te veel afleidt of mogelijk zelfs te veel verdoofd.

Uitnodiging

Een hartelijke uitnodiging om te verstillen, te vertragen en aan te zien wat je mogelijk liever niet onder ogen wil zien. Een uitnodiging om naar binnen te keren en je binnenkamer te betreden. En iets te ervaren van die altijd weer wezenlijke presentie van dat wonder in ons... die geraaktheid.

En weet je in goed gezelschap. Want kennen we niet allemaal deze worstelingen op onze weg? Dus we gaan lezen, we gaan luisteren; we gaan overwegen, we gaan bidden, we gaan eten en drinken en we gaan zegenen.

We gaan vandaag weer samen op pad in de navolging van hen die ons voorgingen, en in het bijzonder in de navolging van Jezus Christus.

Stilte

En voordat we verder gaan, laten we verder stil worden en ons naar binnen keren. Treedt binnen in je binnenkamer. Sluit je even goed af van alles wat jou in positieve of negatieve zin bezet houdt...

Maakt je vrij van alles wat zo onze aandacht trekt...

Laat de aan-trek-kelijkheid voor dit moment los.
Maak je vrij; maak ruimte voor je wezen; je hart...
Opdat je iets kan ervaren van ontferming, iets van nabijheid.
iets van zien en iets van gezien zijn...

1ste lezing: Uit het boek Genesis 22, 1-2a, . 10-13, 15-18

2de Lezing: Uit Mattheüs 6, 5-7

3de Lezing: Uit het Evangelie volgens Marcus 9, 2-10

Overweging 25 februari 2024

Ook vandaag weer een aantal ontzagwekkende verhalen en ook wederom de nodige profeten die ten tonele gevoerd worden. Dit sluit goed aan bij mijn vorige overweging waarin ik tot de conclusie kwam dat wij als mensen allemaal een profeet in ons hebben.

Ten eerste, het ontzagwekkende verhaal van Abraham die bereid is om het grootste offer te brengen wat je maar kunt bedenken. Namelijk het offeren van een zoon, een kind.

En ook het laatste verhaal is bijna niet te bevatten.

Jezus - die reeds de voorkennis heeft van dat hij zal sterven en uit de dood zal opstaan - gaat met een aantal leerlingen de berg Tabor op.

Dat blijkt een ongelooflijke ervaring van verschijnings-vormen te worden.

Voorproefje op de verrijzenis

De grote profeten Elia en Moses verschijnen en treden in dialoog met Jezus.

En Jezus verandert van gedaante. Hij toont zich als een oogverblindend wit licht.

Feitelijk al een voorproefje op de uiteindelijke verrijzenis van Christus.

Christus die na zijn lijdensweg en de dood aan het kruis, zal verschijnen in een andere hoedanigheid. In de hoedanigheid van Licht van Vrede en de Heilige Geest.

Daarmee zitten we bij de kern van het Christelijke geloof.

Dus alles bij elkaar niet de eerste de beste teksten. Teksten die bij lezing om tijd vragen, Om zo de essentie van deze tekst tot je door te laten dringen.

Ik moet er altijd echt even voor gaan zitten.

Ik moet tijd en ruimte maken om ontvankelijk te worden voor wat mij in de woorden, de beelden en de symboliek aangereikt wordt.

Als ik nog te bezet ben met ander dingen. Dingen die nog moeten. Dingen die me onrust geven. Zorgen die ik me maakt over mezelf of over anderen.

Dan lees ik wel een tekst... maar dan zijn en blijven het lege woorden...

Ze gaan niet resoneren.

Naar binnen keren

Dus vandaar dat ik vandaag stil wilde staan bij het naar binnen keren.

Zodat we ontvankelijk kunnen worden.

Ontvankelijk voor de woorden die ons aangereikt worden uit de Bijbel en in de liederen.

Zodat we op die manier steeds weer ontvankelijk worden voor de innerlijke roep in ons.

Een roep in ons die ons wekt, die altijd weer van zich laat horen...
Die om ons smeekt.... En die ik heb afgeweerd... zolang ik kon...

Dus willen we ontzagwekkende ervaringen toe kunnen laten, is het van belang om ons vrij te maken. Want zijn we niet, dag in dag uit, druk met allerlei bezigheden, die ons afhouden van die blijde boodschap van: dat we geborgen zijn en dat er steeds ontferming voor iedereen is?

Zoals we lazen, is er volgens Mattheüs, iets te ontdekken in die binnenkamer van ons. Ga dan naar je binnenkamer, sluit je deur en bid tot je Vader in het verborgene. Het binnengaan in je binnenkamer, is een manier om al biddend, verstilt, vertraagd de binnenkamer te onderzoeken en op orde te brengen. Ik sprak er reeds over in de vooroverweging.

Er werkelijk toe doen

Gaande je weg in staat zijn om de gedragingen, die alle aandacht en inzet van je vragen, in het streven naar gezien te worden en er werkelijk toe te doen, te onderkennen en los te laten.

De roep van Mattheus is: Sluit daarvoor de deur en kijk of het lukt om al die beroering van buiten, los te laten.

Dat vraagt moed om te offeren. Moed om je te onthouden van gewoontes. Moed om verslavingen te doorbreken. Gedragingen en overtuigingen die een mist doen opgaan bij het daadwerkelijk weet krijgen van dat 'binnen' van ons. Dat binnenste van ons, dat innerlijke kompas van ons, in ons hart of in onze ziel, waar we ervaren wat het goede voor ons is.

Dus vandaar de uitnodiging in deze vastentijd om dat wat jou weghoudt bij jouw innerlijke eenvoud en zuiverheid te onderkennen en misschien wel te doorbreken. Zodat je zuiver op de graat, ontvankelijk kunt zijn voor dat wat zich in jouw diepste wezen wil openbaren.

Mattheüs: Die vader in het verborgene, dat wonderbaarlijke in ons menselijke bestaan.

Toon Hermans dicht:

*De een noemt het wonder
de ander het lot
wie weet hoe het heet, mag het zeggen
De een zegt 't is wonder
de ander zegt God
maar er is niemand, die het uit weet te leggen.*

Ook als we dit mysterie van ons menselijke bestaan niet met ons hoofd kunnen uitleggen, weten we vanuit onze ervaringen en getuigenissen dat het wonder wél degelijk waar is!

Het wonder

Want, is dat niet weer de reden dat wij vandaag hier weer bij elkaar zijn?
Jij en ik, wij hier samen in de Duif en via Zoom?

Wij zeggen JA en willen niets anders dan ontvankelijk zijn voor die blijde boodschap van Pasen. Durf door onthouding en vasten, dat wat jou onvrij maakt te laten sterven... Zodat er vanuit deze cruciale bevrijding, in jouw binnenkamer, zich iets zal openbaren, wat een antwoord is op jouw vragen en verlangens. Om dan vervolgens je onlangs te kunnen snoepen aan dat Licht van God in ons midden. Sterker nog dat Licht van God in jouw éigen midden. Zodat jij en ik, vervult en aangedaan door deze goddelijke gaven een Licht voor onszelf en voor de ander zullen zijn...

Is dat niet een wonder...?

Nodiging

Elke zondag weer delen wij in de Duif brood en wijn.

Dat doet ons herinneren aan het moment dat Christus wist dat het einde van zijn leven aanstaande was. Daarna heeft Hij in vol bewustzijn de doortocht van lijden en sterven aanvaard.

In zijn lijden, sterven en zijn verrijzenis, werd duidelijk dat zijn dood niet voor niets was geweest. Door dat Hij ons voor is gegaan in de dood, heeft Hij het mysterie van ons menszijn geopenbaard. De boodschap: Er is leven naar de dood!

Door zich terug te trekken op de olijfberg en te bidden tot zijn Vader, ervoer Hij de kracht om zijn lijdensweg op zich te nemen. Daarmee geschiedde niet zijn persoonlijke wil, maar de wil van zijn Vader;

De wil die groter is dan dat wij als kwetsbare mensen kunnen bedenken of omvatten.

En door vandaag weer de gaven van brood en wijn te ontvangen, en zodoende heel nauw in de voetsporen van Jezus te treden, worden we weer ontvankelijk voor dat Licht wat altijd aanwezig is. Als je in vreugde en vrede gaat, gun ik je de gave van dankbaarheid. En als je in het donker gaat, gun ik je de gave van Licht en Vrede.

Dus sta op, kom dan naar voren en weet je hoe dan ook welkom, want iedereen is hier welkom om deel te nemen aan deze herinnering.

Komt dan, want alles staat gereed...

Zegenbede

Dat jij als jij je naar binnen keert
je ontmoet mag weten
ontmoet mag weten door het ontzagwekkende licht
ontmoet mag weten door God

zodat je ontvankelijk kan zijn
voor wat het leven voor jou in petto heeft
en de weg mag gaan die jou goed doet.

En weet je daarbij gedragen
door de aarde
omhult door licht en wind
zodat er steeds weer een beweging zal zijn
die jou doet gaan ... in vrede.

Amen.

